

[Undervisningsministeren.]

hvad har den enkelte studerende brug for i det enkelte studium, han vil vælge? Det er dog det eneste, der egentlig kan være relevant. Hvorfor skal man komme med sådan en samlet standardpakning, som studentereksamen i ikke ringe grad er? Hvorfor ikke spørge, hvad det er, der er brug for i hvert enkelt tilfælde? Lad os se, i hvilket omfang HF opfylder det. Opfylder den det, er det godt. Opfylder den det ikke, men mangler der en smule, så lad os finde ud af det. Altså, jeg tror egentlig, det mere drejer sig om at udvise den — og det forstod jeg nu også, at det var noget i den retning, flere af de ærede ordførere tænkte sig — smidighed, at vi ikke stiller universitetet som en færdig størrelse over for højere forberedelseseksamen som en færdig størrelse, men sådan undersøger, hvad der skal til, for at de kan gribe ind over hinanden i en bred berøringsflade.

Det ærede medlem hr. Dupont tog afstand fra — og hvis jeg husker ret, gjorde det ærede medlem hr. Poul Hartling det samme — den tanke, som er blevet fremført af nogle af de pædagogiske organisationer, Danmarks socialpædagogiske Forening, Foreningen af Pædagoger, Landsforeningen af Læsepædagoger og Pædagogisk Landsforening for Faget Orientering, om, at man skulle give adgangsprøven et sådant indhold, at den kan sidestilles med et 2-årigt studenterkursus. Jeg må sige, at jeg har megen respekt for disse fire organisationer. Jeg tør også sige, jeg kender navnlig de to første af dem særdeles godt og en hel del af de folk, der arbejder med dem, og derfor er jeg skuffet over så megen fantasiløshed, så meget af trætte mænds trætte tanker, hvis jeg må bruge et citat, der er blevet brugt i anden forbindelse, nemlig med lærerloven, at når man skal finde ud af, hvad man skal sammenholde en nydannelse med, bliver det med noget af — det ved alle, der har prøvet at gå på et 2-årigt studenterkursus — det mindst humoristiske i dansk uddannelsesvæsen. Så har jeg ikke udtrykt mig for tydeligt.

Det er udmærket, at vi har de 2-årige studenterkursus, og nogen må nu altså engang gå den tunge vej af mange grunde, men det er forkert at tro, at det er at gøre en ny eksamen nogen tjeneste at sige, at

nu må vi endelig have den koblet ind på dette her absolut ikke særlig spændende spor. Det er særdeles nødvendigt, særdeles nyttigt, men vel nok — og det kan andre tale bedre om end jeg, som kender det fra praksis — noget af det prøvemæssigt, eksamensmæssigt, pensummæssigt hårdeste, vi i og for sig har i hele vort uddannelsessystem og måske netop noget af det, vi burde tage fat på og se om vi ikke kunne blødgøre. Men dér kommer man altså fra organisationer, der ellers normalt repræsenterer mere fremskridtsvenlige synspunkter, og foreslår, at vi sådan — om jeg så må sige — på forhånd lader HF gå i baglås.

Det ærede medlem hr. Poul Hartling var inde på spørgsmålet om udvælgelsen. Jeg mener også, at vi må drøfte det nærmere i udvalget, ikke mindst på baggrund af sommerens erfaringer og med en lille smule kuldegysen for, hvis man kan bruge det i forbindelse med sommer, hvad der kan ske til næste år på det samme felt. Jeg er helt enig i, at det ikke alene kan være kvotienten, og i de synspunkter, det ærede medlem hr. Poul Hartling gav udtryk for, f. eks. med hensyn til den, der har været ude i praksis nogle år, den, der er lidt ældre, kort sagt den, der har en lidt utraditionel baggrund. Til ham kan man ikke sige: fordi du har en hundrededel eller en tiendedel mindre end den og den, er vejen spærret. Det ville være fuldkommen umenneskeligt, og i øvrigt må vi vel sige pædagogisk forkert.

Jeg lyttede med overmåde stor interesse til det, der blev fremført af det ærede medlem hr. Poul Hartling og endnu stærkere understreget af det ærede medlem hr. Edv. Jensen vedrørende spørgsmålet om kristendoms-kundskab. Det er jo et omstridt fag, og vi ved alle sammen, hvad det er for en hvepserede, vi stikker hånden i, hvis vi begynder at pille alt for meget ved kristendoms-kundskaben, dens indhold og dens stilling i skolen. Det standpunkt, som både det ærede medlem hr. Poul Hartling og det ærede medlem hr. Edv. Jensen så stærkt gav udtryk for, at skolen ikke skal forkynde — jeg håber, jeg citerer det ærede medlem hr. Edv. Jensen rigtigt, når jeg siger, at det ærede medlem sagde, at det er ikke elevernes tro, det gælder her i denne sammenhæng, det er deres viden — kan jeg være